

prima instanță: S. Iorgov
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

nr. 2rac-345/15

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto - Mar”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Biroului Individual de Avocați „Petru Ursu” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Auto - Mar” cu privire la încasarea datoriei și acțiunea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Auto - Mar” împotriva Biroului Individual de Avocați „Petru Ursu” cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto - Mar”, casată parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 03 noiembrie 2014 și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea Biroului Individual de Avocați „Petru Ursu”, în rest, hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 03 noiembrie 2014 a fost menținută

constată:

La 30 martie 2010, BIA „Petru Ursu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Auto - Mar” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2004, BIA „Petru Ursu” a încheiat cu SRL „Auto - Mar” contractul de acordare a asistenței juridice la examinarea cauzei penale de învinuire a Zinaidei Danalchi.

Susține că în baza contractului menționat, pârâtul s-a obligat să achite 10 % din suma prejudiciului cauzat în mărime de 1375540 lei înaintată în ordonanța de punere sub învinuire a Zinaidei Danalache, adică suma de 137554 lei și avans în sumă de 50000 lei.

Menționează că la 27 septembrie 2004, conform ordinului nr. 326, SRL „Auto - Mar” a transferat avansul în mărime de 50000 lei, iar suma rămasă în mărime de 87554 lei nu a fost transferată.

Afirmă că pârâtul era obligat să achite suma rămasă până în anul 2009, la încetarea acțiunii contractului, însă nu a îndeplinit obligațiunile asumate.

Remarcă că pe lângă acordarea asistenței juridice la examinarea cauzei penale de învinuire a Zinaidei Danalchi, pârâtul l-a rugat să acorde suplimentar servicii juridice ce țin de contabilitatea firmei, contractele încheiate de SRL „Auto - Mar”, restituirea datoriei de la firma „Vad” în mărime de 8000 dolari SUA, soluționarea litigiului cu CA „Orateh”, SC „Banca de Economii” SA și intentarea cauzei penale de către CPS Rîșcani, mun. Chișinău în privința rudei apropiate a directorului SRL „Auto - Mar”.

Indică că pentru serviciile juridice menționate pârâtul se achita cu produse petroliere și anume, benzina A – 95.

Sușține că potrivit facturilor fiscale, suma pentru benzina folosită în perioada anilor 2004 – 2006, în contul datoriei contractuale constituie 87554 lei, însă în anul 2009, pârâtul a înaintat o acțiune în care a indicat că benzina folosită a fost trecută în contul datoriei SRL „Auto - Mar”.

La 03 martie 2010, a expediat pârâtului notificare de achitare a sumei de 87554 lei, la care însă nu a primit nici un răspuns.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 572 alin. (2), 575, 602 alin. (2), 936, 970, 971 alin. (1), 974, 975 alin. (1) Cod civil, art. 166-167, 174-175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei de 87554 lei, cheltuielilor de judecată în mărime de 2626,62 lei și de asistență juridică.

La 11 mai 2010, SRL „Auto Mar” a depus acțiune reconvențională împotriva BIA „Petru Ursu” cu privire la încasarea sumei și rezolvirea contractului fără număr din 25 mai 2004

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 25 mai 2004, societatea a încheiat cu BIA „Petru Ursu” contractul de prestare a serviciilor juridice fără număr.

Sușține că în baza contractului menționat, a transferat pârâtului un avans în mărime de 50000 lei, conform dispoziției de plată nr. 362 din 27 septembrie 2004.

Menționează că potrivit clauzelor contractului, onorariul avocatului constituia un anumit procent reieșind din valoarea acțiunii civile înaintate în cadrul dosarului penal nr. 1-160/05, SRL „Auto Mar” fiind recunoscută parte vătămată și parte civilă în cadrul dosarului penal menționat.

Afirmă că începând cu anul 2004, calitatea serviciilor prestate de către pârât aveau un nivel necalitativ și scăzut.

Indică că pe parcursul examinării cauzei penale, Petru Ursu, având calitatea de avocat, nu a înaintat nici o interpelare, nici o cerere, cu excepția cererilor de amânare pe o perioadă îndelungată din motive de sănătate.

Remarcă că avocatul era obligat să înainteze acțiune civilă în cadrul procesului penal, fapt care nu era executat.

Mai notează că în cazul dat obligația de prestare a serviciilor și concomitent, înaintarea acțiunii civile în cadrul examinării dosarului penal din momentul

achitării avansului, este clauză esențială a contractului care nu a fost îndeplinită de către pârât din culpa acestuia.

Afirmă că reieșind din neexecutarea contractului de către pârât, a fost antrenat un alt avocat și anume, Valeriu Zubcu, care a înaintat obiecții la expertiza efectuată în cadrul procesului și a înaintat acțiunea civilă în suma prejudiciului cauzat de Zinaida Danalache.

Relatează că prin reclamația nr. 6 din 31 martie 2009, a solicitat pârâtului restituirea avansului în termen de 10 zile, care însă nu a reacționat, avansul nefiind restituit până în prezent.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 07 aprilie 2011 a fost strămutat dosarul nr. 2e-1326/2011 la acțiunea BIA „Petru Ursu” împotriva SRL „Auto Mar” cu privire la încasarea sumei de 87554 lei și cheltuielilor de judecată, după competență la Judecătoria sect. Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2013 a fost scoasă de pe rol acțiunea BIA „Petru Ursu” împotriva SRL „Auto Mar” cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2013 a fost admisă acțiunea SRL „Auto Mar”, considerat rezolvit contractul de prestare a serviciilor juridice fără număr din 25 mai 2004, încasat de la BIA „Petru Ursu” în beneficiul SRL „Auto Mar” cu titlu de datorie achitată ca avans în sumă de 50000 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 9000 lei, iar în total 59000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 a fost admis apelul și recursul declarat de Ursu Petru, casată hotărârea și încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 februarie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 noiembrie 2014 a fost admisă acțiunea BIA „Petru Ursu”, încasat din contul SRL „Auto Mar” în beneficiul BIA „Petru Ursu” suma de 87554 lei cu titlu de onorariu și suma de 2630 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 90184 lei.

A fost respinsă cererea reconvențională a SRL „Auto Mar” ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 a fost admis apelul declarat de SRL „Auto - Mar”, casată parțial hotărârea primei instanțe și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea BIA „Petru Ursu”, în rest, hotărârea instanței de fond a fost menținută.

La 30 iulie 2015, SRL „Auto Mar” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate în partea respingerii acțiunii reconvenționale și a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii reconvenționale și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor SRL „Auto Mar”.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate la art. 432 alin. (3) CPC, deoarece aceste au dus la soluționarea greșită, dat fiind aprecierii

arbitrare a probelor de către instanța de apel, iar aceste erori comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului (art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil).

Menționează că prin raportul cu privire la modul de respectare a termenului rezonabil la examinarea cauzei penale de învinuire a Zinaidei Danalachi se confirmă faptul că avocatul Petru Ursu nu s-a prezentat la 9 ședințe convocate în acest dosar fără a fi aduse documente care ar proba absența motivată, dar în decizia recurată se reține că executarea obligațiilor de reprezentare a intereselor SRL „Auto - Mar” se confirmă anume prin raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil la examinarea cauzei penale de învinuire a Zinaidei Danalachi.

Afirmă că avocatul Petru Ursu nu a depus cerere de intentare a acțiunii civile în cadrul procesului penal în vederea reparării prejudiciului cauzat părții vătămate și anume, societății, în mărime de 1137540 lei, sumă din care au fost fixate 10 % pentru onorariul avocatului - 137554 lei, în faza urmăririi penale și nici la examinarea în fond.

Remarcă că contrar celor invocate în hotărârea instanței de fond și decizia recurată, în materialele dosarului există reclamația expediată avocatului Petru Ursu, la 31 martie 2009 privind îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor contractuale, recepționată de destinatar la 04 aprilie 2009.

La 07 septembrie 2015, Petru Ursu a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea cererii de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Auto - Mar”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Auto - Mar”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Auto - Mar” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Auto - Mar” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi